

Verzuchting van een oud kolver.

Wijze: *Henri's Drinklied.*

Toen ik jong was, vond ik kolven
 Toch zoo'n frisch en heerlijk spel,
 Maar, — bij vrouwlief, bij mijn Grietje
 Was het niet zoo zeer in tel; —
 „Iedre keer
 „Moet je weer
 „Naar die kolfbaan” zei ze vaak dan:
 „Is dat nu je liefste taak man?
 „'k Weet wel wat ik liever wou:
 „'s Avonds thuis zijn bij mijn vrouw!”

Ja, zei ik dan: „beste Grietje!
 „'k Ben zoo drommels graag bij jou!
 „Maar, — het kolven is zoo heerlijk
 „Dat je 't niet gelooven zou:
 „Twaalf, hoezee!
 „'k Juich dan mée
 „Poedel sla ik nooit mijn leven
 „En een slechte slag is zeven;
 „Vrouw! ik zal nog even gaan,
 „En een mooie serie slaan!”

'k Ben nu oud, — stram zijn mijn leden
 't Kolven is nog wel in tel,
 Maar mijn vrouw vindt dat ik weinig
 Spreek van 't eedle mannenspel;
 „Zeg eens Piet:
 „Moet je niet

„Weer eens twaalf slaan en elfen! —
„Als ik U was, 't spreekt van zelve
„Dat ik niet versuffen wou
„Iedren avond bij mijn vrouw!”

Ja, zoo spreekt mijn beste Grietje
Maar ik zeg dan: „'t zal niet gaan
„Want het is niet meer zoo prettig
„Als ik meedoe in de baan;
„Ongeluk
„Kolf aan 't stuk
„Poedel, één, twee, hoogstens zeven
„Twaalf of elf nooit van mijn leven,
„Iedre keer een nieuw abuïs:
„Vrouw! . . . 'k blijf liever bij je thuis.”